

Η ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΤΥΡΟΛΟΥ

για την Καλύτερη Άσκηση των Αθλημάτων του Βουνού

**«Διευρύνετε τα όριά σας,
αναπτρώστε το ηθικό σας
και στοχεύστε προς την κορυφή»**

Εισαγωγή

Σε όλο τον κόσμο εκατομμύρια ανθρώπων ασκούν την ορειβασία και την αναρρίχηση. Σε πολλές χώρες τα αθλήματα βουνού έχουν γίνει σημαντικός παράγοντας της καθημερινής ζωής.

Σπάνια κάποια άλλη δραστηριότητα περιλαμβάνει τόσο μεγάλο φάσμα κινήτρων όπως τα αθλήματα του βουνού. Αυτά δίνουν την ευκαιρία στους ανθρώπους να εκπληρώσουν προσωπικούς στόχους και να ακολουθήσουν μια δραστηριότητα με νόημα που διαρκεί για όλη τους τη ζωή. Τα κίνητρα για να παραμείνει κάποιος ενεργός στα βουνά και στους βράχους ποικίλουν από τα οφέλη για την υγεία, την ευχαρίστηση της κίνησης, την επαφή με τη φύση καθώς και τα κοινωνικά κίνητρα μέχρι τη μαγεία της εξερεύνησης και της περιπέτειας.

Η Διακήρυξη του Τυρόλου για την Καλύτερη Άσκηση των Αθλημάτων Βουνού που εγκρίθηκε από το Συνέδριο για το Μέλλον των Αθλημάτων Βουνού στο Innsbruck στις 8 Σεπτεμβρίου 2002, περιλαμβάνει μια σειρά αξιών και αξιωμάτων για να δοθεί κάποια καθοδήγηση ως προς την καλύτερη άσκηση των αθλημάτων βουνού. Αυτά δεν αποτελούν κανόνες ή λεπτομερείς οδηγίες αλλά :

1. Ορίζουν τις σημερινές βασικές αρχές των αθλημάτων βουνού.
2. Περιέχουν αρχές και προδιαγραφές συμπεριφοράς.
3. Διατυπώνουν τα ηθικά κριτήρια για τη λήψη αποφάσεων σε αβέβαιες περιστάσεις.
4. Παρουσιάζουν τα ηθικά κριτήρια βάσει των οποίων το κοινό μπορεί να κρίνει τα αθλήματα βουνού.
5. Μιούν τους αρχάριους στις αξίες και τις ηθικές αρχές που διέπουν το άθλημά τους.

Στόχος της Διακήρυξης του Τυρόλου είναι να βοηθήσει στην πραγμάτωση του ενυπάρχοντος δυναμικού των αθλημάτων βουνού για αναψυχή και προσωπική ανάπτυξη καθώς και προβολή της κοινωνικής ανάπτυξης, της κατανόησης των διάφορων πολιτισμών και της περιβαλλοντικής συνείδησης. Προς αυτή την κατεύθυνση η Διακήρυξη του Τυρόλου αντλεί από τους άγραφους κώδικες συμπεριφοράς και τις αξίες που ενυπάρχουν στο άθλημα και τους διευρύνει για να ανταποκριθούν στις ανάγκες της εποχής μας. Οι θεμελιώδεις αξίες στις οποίες στηρίζεται η Διακήρυξη του Τυρόλου, θεωρούν αληθές ότι όλοι όσοι ασχολούνται με τα αθλήματα βουνού παγκοσμίως - είτε είναι πεζοπόροι, οπαδοί της αθλητικής αναρρίχησης ή ορειβάτες - αναζητούν να διευρύνουν τα όριά τους στα μεγάλα υψόμετρα.

Ακόμα και αν μερικές από τις βασικές αρχές συμπεριφοράς έχουν πρακτική αξία μόνο για μια μικρή ελίτ, πολλές από τις προτάσεις που διατυπώθηκαν στη Διακήρυξη του Τυρόλου απευθύνονται συνολικά στην οικογένεια των αθλημάτων βουνού. Με αυτές τις προτάσεις ελπίζουμε ιδιαίτερα πως θα προσεγγίσουμε τους νέους διότι αυτοί αποτελούν το μέλλον των αθλημάτων βουνού.

Η Διακήρυξη του Τυρόλου είναι έκκληση για :

- Την αποδοχή των κινδύνων και την ανάληψη των ευθυνών μας.
- Αντιστάθμισμα των στόχων με την ικανότητα και τον εξοπλισμό.
- Έντιμη συμπεριφορά και ειλικρινείς αναφορές στη δράση μας.
- Αγώνα υπέρ της άριστης πρακτικής και διαρκούς γνώσης.
- Ανοχή, κατανόηση των άλλων και αλληλοβοήθεια.
- Την προστασία της άγριας και φυσικής μορφής των ορέων και ορθοπλαγιών.
- Την υποστήριξη των τοπικών κοινωνιών και τη βιώσιμη ανάπτυξή τους.

Η Διακήρυξη του Τυρόλου βασίζεται στην ακόλουθη ιεραρχία αξιών :

Ανθρώπινη Αξιοπρέπεια - η αρχή ότι τα ανθρώπινα όντα γεννιούνται ελεύθερα και ίσα στην αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα και θα πρέπει να ενεργούν προς αλλήλους μέσα σε πνεύμα αδελφικότητας. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στα ίσα δικαιώματα ανδρών και γυναικών.

Ζωή, Ελευθερία, Ευτυχία - ως αναφαίρετα δικαιώματα και με την ιδιαίτερη ευθύνη των αθλημάτων βουνού απέναντι στους αυτόχθονες πληθυσμούς των ορεινών περιοχών για να προστατευθούν τα δικαιώματα των κοινοτήτων που κατοικούν σε αυτές.

Προστασία της Φύσης - ως δέσμευση για να διασφαλιστεί η οικολογική αξία και ο φυσικός χαρακτήρας στις ορεινές περιοχές και στα αναρριχητικά πεδία παγκοσμίως. Αυτό περιλαμβάνει την προστασία των επαπειλούμενων ειδών χλωρίδας και πανίδας, τα οικοσυστήματά τους και το τοπίο.

Αλληλεγγύη - ως ευκαιρία μέσα από τη συμμετοχή στα αθλήματα βουνού να προβληθεί η ομαδικότητα, η συνεργασία και η κατανόηση και να υπερπηδηθούν τα εμπόδια που συχνά προβάλλουν εξ αιτίας του φύλου, ηλικίας, χρώματος, εθνικότητας, επιπέδου ικανότητας, κοινωνικής ή εθνικής καταγωγής, θρησκευματος ή δόγματος.

Αυτο-πραγματοποίηση - σαν μια ευκαιρία μέσα από τη συμμετοχή στα αθλήματα βουνού να γίνει σημαντική πρόοδος ως προς τους επιθυμητούς στόχους και να επιτευχθεί η προσωπική ικανοποίηση.

Αλήθεια - ως αναγνώριση ότι στα αθλήματα βουνού η εντιμότητα είναι πρωταρχικό στοιχείο για να αποτιμηθούν τα επιτεύγματα. Αν η διαίτησία αντικαταστήσει την αλήθεια θα είναι πλέον αδύνατο να αξιολογηθούν οι αναρριχητικές επιδόσεις

Υπεροχή - ως μία ευκαιρία, μέσα από τη συμμετοχή στα αθλήματα βουνού, να αγωνισθούμε για στόχους που δεν έχουν επιτευχθεί στο παρελθόν και να θέσουμε ανώτερα κριτήρια.

Περιπέτεια - ως αναγνώριση ότι στα αθλήματα βουνού η διαχείριση του κινδύνου μέσα από τη σωστή κρίση, τις ικανότητες και την ατομική ευθύνη είναι ένας πρωταρχικός παράγοντας. Η πολυμορφία των αθλημάτων βουνού επιτρέπει στον κάθε ένα να διαλέξει τη δική του μορφή περιπέτειας εφ' όσον η ικανότητα και οι πιθανοί κίνδυνοι αντισταθμίζονται.

Τα Άρθρα της Διακήρυξης του Τυρόλου (Αξιώματα)

Άρθρο 1. Η Ατομική Ευθύνη

Οι ορειβάτες και οι αναρριχητές ασκούν το άθλημά τους κάτω από συνθήκες όπου υπάρχει κίνδυνος ατυχήματος και η εξωτερική βοήθεια μπορεί να μην είναι διαθέσιμη. Με αυτό κατά νου ασκούν τη δραστηριότητα τους αυτή με δική τους ευθύνη και είναι υπόλογοι για την ασφάλειά τους. Οι ενέργειες των ατόμων δεν θα πρέπει να θέτουν σε κίνδυνο τους γύρω τους ούτε και το περιβάλλον.

Άρθρο 2. Το Ομαδικό Πνεύμα

Τα μέλη μιας ομάδας θα πρέπει να είναι έτοιμα να συμβιβαστούν, ώστε να υπάρχει ισορροπία ανάμεσα στα ενδιαφέροντα και τις ικανότητες όλης της ομάδας.

Άρθρο 3. Αναρριχητική και ορειβατική κοινότητα

Οφείλουμε στα άτομα που συναντάμε στα βουνά και στα βράχια τον απαιτούμενο σεβασμό. Ακόμα και σε συνθήκες απομόνωσης και σε καταστάσεις ψυχικής έντασης θα πρέπει να φερόμαστε στους άλλους όπως ακριβώς θα θέλαμε να μας συμπεριφέρονται.

Άρθρο 4. Επίσκεψη σε Ξένες Χώρες

Ως φιλοξενούμενοι σε ξένους πολιτισμούς, θα πρέπει πάντα να φερόμαστε με ευγένεια και μετριοπάθεια προς τους κατοίκους της χώρας - τους οικοδεσπότες μας. Θα δείξουμε σεβασμό στα ιερά βουνά και άλλους ιερούς τόπους, ενώ παράλληλα θα προσπαθούμε να ωφελήσουμε και να βοηθήσουμε την τοπική οικονομία και τους κατοίκους. Η κατανόηση ενός ξένου πολιτισμού είναι μέρος της ολοκληρωμένης αναρριχητικής εμπειρίας.

Άρθρο 5. Οι ευθύνες των Οδηγών Βουνού και Άλλων Αρχηγών

Οι επαγγελματίες οδηγοί βουνού, ή άλλοι αρχηγοί και μέλη ομάδων θα πρέπει να κατανοήσουν τους ρόλους τους και να δείχνουν σεβασμό στις ελευθερίες και τα δικαιώματα άλλων ομάδων και ατόμων. Με στόχο να είναι άριστα προετοιμασμένοι οι οδηγοί, οι αρχηγοί και τα μέλη ομάδων, θα πρέπει να κατανοούν τις απαιτήσεις, τους κινδύνους και την επικινδυνότητα του εγχειρήματός τους, να έχουν τις κατάλληλες ικανότητες, την εμπειρία και το σωστό εξοπλισμό και να ελέγχουν διαρκώς τις καιρικές συνθήκες.

Άρθρο 6. Καταστάσεις Έκτακτης Ανάγκης, Ετοιμοθάνατοι και Θάνατος

Με σκοπό να είναι προετοιμασμένοι για καταστάσεις έκτακτης ανάγκης και περιπτώσεις που περιλαμβάνουν σοβαρά ατυχήματα και θάνατο όλοι όσοι συμμετέχουν στα αθλήματα βουνού θα πρέπει ξεκάθαρα να κατανοήσουν τους κινδύνους και την επικινδυνότητα καθώς και την ανάγκη να διαθέτουν τις κατάλληλες ικανότητες, γνώσεις και εξοπλισμό. Όλοι οι συμμετέχοντες θα πρέπει να είναι έτοιμοι να βοηθήσουν τους άλλους στην περίπτωση έκτακτης ανάγκης ή ατυχήματος και επίσης να είναι έτοιμοι να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες μιας τραγωδίας.

Άρθρο 7. Πρόσβαση και Προστασία

Πιστεύουμε πως η ελευθερία της πρόσβασης στα βουνά και τα βράχια με υπευθυνότητα είναι ένα θεμελιώδες δικαίωμα. Θα πρέπει πάντα να ασκούμε τις δραστηριότητές μας δείχνοντας την ανάλογη ευαισθησία προς το περιβάλλον και να είμαστε προπομποί για την προστασία της φύσης. Σεβόμαστε τους περιορισμούς πρόσβασης και τους κανονισμούς που έχουν συμφωνηθεί με τους αναρριχητές και τις αρχές ή οργανώσεις για την προστασία της φύσης.

Άρθρο 8. Το Στυλ

Η ποιότητα της εμπειρίας και το πως επιλύουμε ένα πρόβλημα είναι πιο σημαντικά από την επίλυση του ίδιου του προβλήματος. Στηρίζουμε ένθερμα την αρχή του να μην αφήνουμε ίχνη.

Άρθρο 9. Οι Πρώτες Αναβάσεις

Η πρώτη ανάβαση μιας διαδρομής ή βουνού είναι μια πράξη δημιουργίας. Πρέπει τουλάχιστον να επιχειρείται με τον καλύτερο τρόπο, συμβατό προς τις παραδόσεις της περιοχής και να δείχνει την υπευθυνότητα απέναντι στην τοπική αναρριχητική κοινότητα και τις ανάγκες των μελλοντικών αναρριχητών.

Άρθρο 10. Χορηγίες, Διαφήμιση και Δημόσιες Σχέσεις

Η συνεργασία μεταξύ των χορηγών και των αθλητών πρέπει να είναι μια επαγγελματική σχέση που υπηρετεί τα συμφέροντα των αθλημάτων βουνού. Είναι αποκλειστική ευθύνη της κοινότητας των ορεινών αθλημάτων, σε όλο το φάσμα της, να εκπαιδεύσει και να πληροφορήσει τα μέσα ενημέρωσης και το κοινό στηρίζοντας αυτές τις επιλογές.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1. Τα Αξιώματα και οι Βασικές Αρχές της Διακήρυξης του Τυρόλου

Άρθρο 1. Η Ατομική Ευθύνη

Οι ορειβάτες και οι αναρριχητές ασκούν το άθλημά τους κάτω από συνθήκες όπου υπάρχει κίνδυνος ατυχήματος και η εξωτερική βοήθεια μπορεί να μην είναι διαθέσιμη. Με αυτό κατά νου ασκούν τη δραστηριότητα τους αυτή με δική τους ευθύνη και είναι υπόλογοι για την ασφάλειά τους. Οι ενέργειες των ατόμων δεν θα πρέπει να θέτουν σε κίνδυνο τους γύρω τους ούτε και το περιβάλλον.

1. Επιλέγουμε τους στόχους μας σύμφωνα με τις δικές μας πραγματικές ικανότητες ή εκείνες της ομάδας μας και ανάλογα με τις συνθήκες που επικρατούν στο βουνό. Η αναβολή της ανάβασης αποτελεί επίσης έγκυρη επιλογή.

2. Διασφαλίζουμε ότι έχουμε την κατάλληλη εκπαίδευση για το στόχο μας, ότι έχουμε σχεδιάσει την ανάβαση και το ταξίδι μας προσεκτικά και έχουμε κάνει τις απαραίτητες προετοιμασίες.

3. Διασφαλίζουμε ότι είμαστε κατάλληλα εξοπλισμένοι σε κάθε εξόρμηση και ότι γνωρίζουμε πως να χρησιμοποιούμε τον εξοπλισμό μας.

Άρθρο 2. Το Ομαδικό Πνεύμα

Τα μέλη μιας ομάδας θα πρέπει να είναι έτοιμα να συμβιβαστούν, ώστε να υπάρχει ισορροπία ανάμεσα στα ενδιαφέροντα και τις ικανότητες όλης της ομάδας.

1. Κάθε μέλος της ομάδας πρέπει να μεριμνά και να αναλαμβάνει την ευθύνη για την ασφάλεια των υπολοίπων μελών της ομάδας του.

2. Κανένα μέλος της ομάδας δεν πρέπει να εγκαταλείπεται μόνο του πίσω, εάν αυτό θέτει σε κίνδυνο την καλή κατάσταση της υγείας του.

Άρθρο 3. Αναρριχητική και ορειβατική κοινότητα

Οφείλουμε στα άτομα που συναντάμε στα βουνά και στα βράχια τον απαιτούμενο σεβασμό. Ακόμα και σε συνθήκες απομόνωσης και σε καταστάσεις ψυχικής έντασης θα πρέπει να φερόμαστε στους άλλους όπως ακριβώς θα θέλαμε να μας συμπεριφέρονται.

1. Κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να μη θέσουμε σε κίνδυνο άλλους και τους προειδοποιούμε για τους πιθανούς κινδύνους.

2. Εξασφαλίζουμε ότι δεν γίνονται διακρίσεις εις βάρος κανενός μέλους της ομάδας μας.

3. Ως επισκέπτες, σεβόμαστε τους κανόνες που ισχύουν στην περιοχή.

4. Δεν εμποδίζουμε και δεν ενοχλούμε τους άλλους περισσότερο απ' ό,τι είναι απαραίτητο. Αφήνουμε τις ταχύτερες ομάδες να περάσουν. Δεν καταλαμβάνουμε διαδρομές που άλλοι περιμένουν να σκαρφαλώσουν.

5. Οι εκθέσεις μας για τις αναρριχήσεις θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν πιστά και λεπτομερώς τα πραγματικά γεγονότα.

Άρθρο 4. Επίσκεψη σε Ξένες Χώρες

Ως φιλοξενούμενοι σε ξένους πολιτισμούς, θα πρέπει πάντα να φερόμαστε με ευγένεια και μετριοπάθεια προς τους κατοίκους του κράτους - τους οικοδεσπότες μας. Θα δείξουμε σεβασμό στα ιερά βουνά και άλλους ιερούς τόπους, ενώ παράλληλα θα προσπαθούμε να ωφελήσουμε και να βοηθήσουμε την τοπική οικονομία και τους κατοίκους. Η κατανόηση ενός ξένου πολιτισμού είναι μέρος της ολοκληρωμένης αναρριχητικής εμπειρίας.

1. Συμπεριφερόμαστε πάντα στους κατοίκους της χώρας που μας φιλοξενεί με ευγένεια, ανοχή και σεβασμό.

2. Τηρούμε πιστά τους όποιους κανονισμούς αναρρίχησης επιβάλλει η χώρα που μας φιλοξενεί.

3. Συνιστάται να έχουμε ενημερωθεί για την ιστορία, την κοινωνία, την πολιτική δομή, τις τέχνες και τη θρησκεία της χώρας που επισκεπτόμαστε πριν αρχίσει το ταξίδι μας για να

αυξηθεί η κατανόησή μας για το λαό της και το περιβάλλον της. Σε περίπτωση πολιτικής αστάθειας αναζητούμε καθοδήγηση από τις αρχές.

4. Θα πρέπει επίσης να γνωρίζουμε μερικά βασικά στοιχεία της γλώσσας που ομιλείται στη φιλοξενούσα χώρα : τύπους χαιρετισμών, παρακαλώ, ευχαριστώ, ημέρες της εβδομάδας, ώρα, αριθμούς κ.λ.π. Είναι εκπληκτικό όταν διαπιστώνουμε πόσο αυτή η μικρή επένδυση βελτιώνει την ποιότητα της επικοινωνίας. Με αυτό τον τρόπο συμβάλλουμε στην κατανόηση μεταξύ των διαφορετικών πολιτισμών.

5. Δεν πρέπει ποτέ να χάσουμε την ευκαιρία να μοιραστούμε τις αναρριχητικές μας ικανότητες με τους ντόπιους που ενδιαφέρονται. Κοινές αποστολές με αναρριχητές από τη χώρα υποδοχής είναι το καλύτερο σκηνικό για ανταλλαγή εμπειριών.

6. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να προσβάλλουμε το θρησκευτικό συναίσθημα των οικοδεσποτών μας. Για παράδειγμα θα πρέπει να αποφεύγουμε την επίδειξη γυμνού δέρματος, σε μέρη όπου αυτό δεν είναι αποδεκτό για θρησκευτικούς ή κοινωνικούς λόγους. Αν κάποιες εκφράσεις άλλων θρησκειών δεν είναι κατανοητές δείχνουμε ανοχή και αποφεύγουμε να ασκούμε κριτική.

7. Δίνουμε κάθε δυνατή βοήθεια στους ντόπιους που έχουν την ανάγκη μας. Ο γιατρός μιας αποστολής μπορεί να συντελέσει στην αισθητή διαφορά στη ζωή ενός σοβαρά άρρωστου ατόμου.

8. Για να ωφεληθούν οι ορεινές κοινότητες οικονομικά, αγοράζουμε τοπικά προϊόντα, εάν αυτό είναι εφικτό, και επωφελούμαστε από τις τοπικές υπηρεσίες.

9. Πρέπει να ενθαρρύνουμε και να αυξάνουμε τη βοήθειά μας στις ορεινές κοινότητες, εισάγοντας και στηρίζοντας τη δημιουργία υποδομής που οδηγεί στη βιώσιμη ανάπτυξη αυτών των περιοχών. Για παράδειγμα εκπαίδευση και υπηρεσίες εκπαίδευσης, ή οικολογικά συμβατές οικονομικές επιχειρήσεις.

Άρθρο 5. Οι ευθύνες των Οδηγών Βουνού και Άλλων Αρχηγών

Οι επαγγελματίες οδηγοί βουνού, άλλοι αρχηγοί και μέλη ομάδων θα πρέπει να κατανοήσουν τους ρόλους τους και να δείχνουν σεβασμό στις ελευθερίες και τα δικαιώματα άλλων ομάδων και ατόμων. Με στόχο να είναι άριστα προετοιμασμένοι οι οδηγοί, οι αρχηγοί και τα μέλη ομάδων, θα πρέπει να κατανοούν τις απαιτήσεις, τους κινδύνους και την επικινδυνότητα του εγχειρήματός τους, να έχουν τις κατάλληλες ικανότητες, την εμπειρία και το σωστό εξοπλισμό και να ελέγχουν διαρκώς τις καιρικές συνθήκες.

1. Ο οδηγός ή αρχηγός πληροφορεί τον πελάτη του ή την ομάδα για τον ενυπάρχοντα κίνδυνο μιας ανάβασης και το επίπεδο επικινδυνότητας και αν αυτοί είναι ιδιαίτερα έμπειροι τους εμπλέκει στη διαδικασία λήψης αποφάσεων.

2. Η επιλεγμένη διαδρομή θα πρέπει να ανταποκρίνεται στις ικανότητες του πελάτη ή της ομάδας για να διασφαλιστεί η απολαυστική και εποικοδομητική εμπειρία.

3. Εάν είναι απαραίτητο ο οδηγός ή αρχηγός επισημαίνει τα όρια της δικής του ικανότητας και όπου αυτό είναι εφικτό παραπέμπει τους πελάτες του ή τις ομάδες σε πιο ικανούς συναδέλφους του. Είναι ευθύνη των πελατών και των μελών των ομάδων να επισημάνουν εάν πιστεύουν πως ο κίνδυνος είναι ιδιαίτερα μεγάλος και ότι θα πρέπει να ακολουθηθεί ή τακτική της υποχώρησης ή κάποια άλλη εναλλακτική λύση.

4. Σε περιπτώσεις όπως ιδιαίτερα επικίνδυνες αναρριχήσεις και αναβάσεις σε μεγάλο υψόμετρο οι οδηγοί και οι αρχηγοί θα πρέπει να ενημερώσουν προσεκτικά τους πελάτες τους και τις ομάδες ώστε να διασφαλιστεί ότι όλοι είναι πλήρως ενήμεροι για τα όρια υποστήριξης που οι οδηγοί και οι αρχηγοί μπορούν να παρέχουν.

5. Οι τοπικοί οδηγοί θα πρέπει να πληροφορούν τους επισκέπτες συναδέλφους τους για τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της περιοχής τους και τις ισχύουσες συνθήκες.

Άρθρο 6. Καταστάσεις Έκτακτης Ανάγκης, Ετοιμοθάνατοι και Θάνατος

Με σκοπό να είναι προετοιμασμένοι για καταστάσεις έκτακτης ανάγκης και περιπτώσεις που περιλαμβάνουν σοβαρά ατυχήματα και θάνατο όλοι όσοι συμμετέχουν στα αθλήματα βουνού θα πρέπει ξεκάθαρα να κατανοήσουν τους κινδύνους και την επικινδυνότητα καθώς και την ανάγκη να διαθέτουν τις κατάλληλες ικανότητες, γνώσεις και εξοπλισμό. Όλοι οι συμμετέχοντες θα πρέπει να είναι έτοιμοι να βοηθήσουν τους άλλους στην περίπτωση έκτακτης ανάγκης ή ατυχήματος και επίσης να είναι έτοιμοι να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες μιας τραγωδίας.

1. Το να βοηθήσουμε κάποιον που κινδυνεύει έχει την απόλυτη προτεραιότητα απέναντι σε οποιουδήποτε στόχους που έχουμε θέσει για τον εαυτό μας στο βουνό. Το να σώσουμε μια ζωή ή να προλάβουμε την επιδείνωση της υγείας ενός τραυματία έχει μεγαλύτερη αξία από τη δυσκολότερη πρώτη ανάβαση.

2. Σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης αν η εξωτερική βοήθεια δεν είναι διαθέσιμη και μπορούμε οι ίδιοι να βοηθήσουμε, θα πρέπει να είμαστε προετοιμασμένοι να παρέχουμε στα άτομα που έχουν ανάγκη, όλη τη δυνατή υποστήριξη που χρειάζονται, χωρίς όμως να θέσουμε αδικαιολόγητα τον εαυτό μας σε κίνδυνο.

3. Πρέπει να δίνονται όλες οι δυνατές ανέσεις σε κάποιον που είναι τραυματισμένος ή ετοιμοθάνατος, παράλληλα με οποιαδήποτε βοήθεια που μπορεί να τον κρατήσει στη ζωή.

4. Σε απομακρυσμένες περιοχές αν δεν είναι δυνατόν να περιώσουμε τη σορό του νεκρού θα πρέπει να καταγραφεί ή τοποθεσία όσο πιο πιστά γίνεται με στοιχεία για την ταυτότητα του θανόντος.

5. Τα προσωπικά αντικείμενα όπως φωτογραφική μηχανή, ημερολόγιο, σημειωματάριο, φωτογραφίες, γράμματα και άλλα προσωπικά είδη πρέπει να φυλαχτούν και να παραδοθούν στους οικείους του θανόντος.

6. Σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να δημοσιευθούν εικόνες του θανόντος χωρίς προηγούμενη συναίνεση των οικείων του.

Άρθρο 7. Πρόσβαση και Προστασία

Πιστεύουμε πως η ελευθερία της πρόσβασης στα βουνά και τα βράχια με υπευθυνότητα είναι ένα θεμελιώδες δικαίωμα. Θα πρέπει πάντα να ασκούμε τις δραστηριότητές μας δείχνοντας την ανάλογη ευαισθησία προς το περιβάλλον και να είμαστε προπομποί για την προστασία της φύσης. Σεβόμαστε τους περιορισμούς πρόσβασης και τους κανονισμούς που έχουν συμφωνηθεί με τους αναρριχητές και τις αρχές ή οργανώσεις για την προστασία της φύσης.

1. Σεβόμαστε τα μέτρα που λαμβάνονται για την προστασία της άγριας φύσης και ζωής στα βουνά και τα βράχια και φροντίζουμε να τηρούνται οι κανονισμοί και από τους συντρόφους μας. Αποφεύγοντας να κάνουμε θόρυβο ελαττώνουμε την παρενόχληση της άγριας ζωής.

2. Εάν είναι δυνατό, πλησιάζουμε στον προορισμό μας χρησιμοποιώντας τη δημόσια συγκοινωνία ή αυτοκίνητα κοινής χρήσης για να μειώσουμε την κίνηση στους δρόμους.

3. Για να αποφευχθεί ή διάβρωση και να μην ενοχλούμε την άγρια ζωή, μένουμε σε μονοπάτια κατά την ανάβαση και κατάβαση και, στην άγρια φύση, επιλέγουμε τη διαδρομή που είναι πιο φιλική προς το περιβάλλον.

4. Κατά τη διάρκεια των περιόδων αναπαραγωγής και φωλιάσματος των πουλιών που κατοικούν σε βράχους σεβόμαστε τους εποχιακούς περιορισμούς στην πρόσβαση. Μόλις μάθουμε ότι ισχύει η περίοδος αναπαραγωγής θα πρέπει να ενημερώσουμε τους συντρόφους μας και να βεβαιωθούμε ότι δεν θα πλησιάσουν την περιοχή φωλιάσματος.

5. Κατά τη διάρκεια των πρώτων αναβάσεων πρέπει να είμαστε σίγουροι ότι δεν θέτουμε σε κίνδυνο τους βιότοπους σπανίων ειδών ζώων και φυτών. Εξοπλίζοντας και αναπτύσσοντας τις διαδρομές, θα πρέπει να λαμβάνουμε κάθε προφύλαξη για να ελαχιστοποιηθεί η οποιαδήποτε επίπτωση στο περιβάλλον.

6. Οι μεγάλες επιπτώσεις του να κάνουμε δημοφιλείς κάποιες περιοχές ασφαλίζοντας διαδρομές από πάνω θα πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπ' όψιν. Ο διαρκώς αυξανόμενος αριθμός αναρριχητών μπορεί να δημιουργήσει πρόβλημα πρόσβασης.

7. Ελαχιστοποιούμε τη φθορά στα βράχια χρησιμοποιώντας τη λιγότερο επιβλαβή τεχνική ασφάλισης.

8. Όχι μόνο πρέπει να μεταφέρουμε τα απορρίμματά μας μακριά από τα βουνά αλλά και να συλλέγουμε όσα άφησαν οι άλλοι πίσω τους.

9. Όταν δεν υπάρχουν χώροι υγιεινής, θα πρέπει να κρατάμε ικανή απόσταση από κατοικίες, χώρους κατασκήνωσης, χείμαρρους, ποτάμια ή λίμνες κατά τις κενώσεις μας και να λαμβάνουμε τα απαραίτητα μέτρα για να αποφευχθεί φθορά στο οικοσύστημα. Αποφεύγουμε να προσβάλλουμε την αισθητική άλλων ατόμων. Σε πολυσύχναστες περιοχές με χαμηλό ποσοστό βιολογικού καθαρισμού, οι αναρριχητές θα πρέπει να μπουν στον κόπο να συσκευάσουν τις κενώσεις τους.

10. Διατηρούμε το χώρο κατασκήνωσης καθαρό αποφεύγοντας να δημιουργούμε πολλά απορρίμματα ή επιλέγουμε να τα πετάμε σε κατάλληλο μέρος. Όλος ο αναρριχητικός

εξοπλισμός - σταθερά σχοινιά, σκηνές και φιάλες οξυγόνου - πρέπει να μην εγκαταλείπονται στο βουνό.

11. Η κατανάλωση ενέργειας θα πρέπει να μειώνεται στο ελάχιστο. Ιδιαίτερα σε χώρες που έχουν έλλειψη ξυλείας, αποφεύγουμε το οτιδήποτε μπορεί να προκαλέσει περαιτέρω μείωση των δασών. Σε χώρες με επαπειλούμενα δάση θα πρέπει να μεταφέρουμε αρκετά καύσιμα για την προετοιμασία του φαγητού όλων των μελών της αποστολής.

12. Η χρήση του ελικοπτέρου θα πρέπει να μειώνεται στο ελάχιστο εκεί που αποτελεί απειλή για τη φύση ή τον πολιτισμό.

13. Όταν υπάρχει διαμάχη πάνω σε θέματα πρόσβασης, οι γαιοκτήμονες, οι αρχές και οι σύλλογοι θα πρέπει να διαπραγματευθούν για να βρουν λύσεις που θα ικανοποιούν όλες τις πλευρές.

14. Λαμβάνουμε ενεργά μέρος στην επιβολή αυτών των κανονισμών, ιδιαίτερα δημοσιοποιώντας τους και συμμετέχοντας στη δημιουργία της απαραίτητης υποδομής.

15. Μαζί με τους ορειβατικούς συλλόγους και άλλες περιβαλλοντικές ομάδες είμαστε προπομποί σε πολιτικό επίπεδο να προστατέψουμε τους φυσικούς οικοτόπους και το περιβάλλον.

Άρθρο 8. Το Στυλ

Η ποιότητα της εμπειρίας και το πως επιλύουμε ένα πρόβλημα είναι πιο σημαντικά από την επίλυση του ίδιου του προβλήματος. Στηρίζουμε ένθερμα την αρχή του να μην αφήνουμε ίχνη.

1. Στόχος μας είναι να διατηρήσουμε τον αυθεντικό χαρακτήρα όλων των αναρριχήσεων, και ιδιαίτερα εκείνων που έχουν ιστορική σημασία. Αυτό σημαίνει πως οι αναρριχητές δεν θα πρέπει να αυξάνουν τα σταθερά σημεία ασφάλισης στις ήδη υπάρχουσες διαδρομές. Εξαίρεση γίνεται μόνο όταν υπάρχει τοπική συναίνεση - συμπεριλαμβανόμενης και της συγκατάθεσης του αναρριχητή που άνοιξε τη διαδρομή - να γίνει αναβάθμιση στο επίπεδο της σταθερής προστασίας, τοποθετώντας νέα υλικά ή αφαιρώντας τα παλιά.

2. Σεβόμαστε τη πολυμορφία της τοπικής παράδοσης και δεν προσπαθούμε να επιβάλλουμε την άποψή μας σε άλλες σχολές αναρρίχησης- ούτε δεχόμαστε την επιβολή άλλων απόψεων.

3. Τα βράχια και τα βουνά είναι μια περιορισμένη πηγή περιπέτειας που πρέπει να μοιραζόμαστε με άλλους αναρριχητές με πολλά ενδιαφέροντα και χάριν των επερχόμενων γενεών. Αντιλαμβανόμαστε ότι οι επόμενες γενεές θα χρειαστούν να ανακαλύψουν τους αποκλειστικά δικούς τους τρόπους νέων περιπετειών στο πλαίσιο αυτής της ήδη περιορισμένης πηγής. Φροντίζουμε να αξιοποιούμε τα βουνά και τα βράχια με τρόπο ώστε να μην υποκλέπουμε τις ευκαιρίες από τις μελλοντικές γενεές.

4. Σε περιοχές που επιτρέπεται η χρήση βυσμάτων, είναι προτιμότερο να διατηρούμε τις διαδρομές, τμήματα βράχων, ή ολόκληρες ορθοπλαγιές χωρίς βύσματα για να συντηρείται ένα καταφύγιο περιπέτειας και να δείχνουμε τον ανάλογο σεβασμό σε διαφορετικά αναρριχητικά ενδιαφέροντα.

5. Οι διαδρομές που είναι ασφαλισμένες με φυσικό τρόπο προσφέρουν τον ίδιο βαθμό ευχαρίστησης με εκείνες που είναι τεχνητά ασφαλισμένες. Θα πρέπει οι περισσότεροι αναρριχητές να μάθουν να τοποθετούν φυσικά σημεία ασφάλισης και να εκπαιδευτούν με τέτοιο τρόπο ώστε να αποδεχτούν ότι αυτό προσφέρει περισσότερη περιπέτεια και πλούσιες εμπειρίες με την ανάλογη ασφάλεια όταν κατέχουμε την τεχνική.

6. Στην περίπτωση διαμάχης μεταξύ διαφορετικών ομάδων, οι αναρριχητές θα πρέπει να επιλύουν τις διαφορές τους χρησιμοποιώντας το διάλογο και τη διαπραγματευτική τους ικανότητα για να αποφευχθεί η ενδεχόμενη απαγόρευση πρόσβασης.

7. Οι εμπορικές πιέσεις δεν πρέπει με κανένα τρόπο να επηρεάσουν την αναρριχητική ηθική ενός ατόμου ή μιας περιοχής.

8. Το καλό στυλ στα μεγάλα βουνά προϋποθέτει την απουσία χρήσης σταθερών σχοινιών, ουσιών που βελτιώνουν την επίδοση ή φιαλών οξυγόνου.

Άρθρο 9. Οι Πρώτες Αναβάσεις

Η πρώτη ανάβαση μιας διαδρομής ή βουνού είναι μια πράξη δημιουργίας. Πρέπει τουλάχιστον να επιχειρείται με τον καλύτερο τρόπο, συμβατό προς τις παραδόσεις της περιοχής και να δείχνει την υπευθυνότητα απέναντι στην τοπική αναρριχητική κοινότητα και τις ανάγκες των μελλοντικών αναρριχητών.

1. Οι πρώτες αναβάσεις πρέπει να γίνονται με σεβασμό προς το περιβάλλον και σύμφωνα με τους τοπικούς κανονισμούς, την επιθυμία των γαιοκτημόνων και τις πνευματικές αξίες των κατοίκων της περιοχής.

2. Δεν πρέπει να παραμορφώνουμε τα βράχια κόβοντας ή προσθέτοντας κρατήματα.

3. Στις αλπικές περιοχές, οι πρώτες αναβάσεις πρέπει να γίνονται «από κάτω» (χωρίς προεγκαταστημένα σημεία ασφάλισης από πάνω).

4. Αφού έχει αποδοθεί ο απαιτούμενος σεβασμός προς τις τοπικές παραδόσεις, είναι αποκλειστικά στη δικαιοδοσία του πρώτου αναρριχητή να καθορίσει το επίπεδο των σταθερών σημείων προστασίας της διαδρομής του (λαμβάνοντας υπ' όψιν τις προτάσεις του άρθρου 8).

5. Στις περιοχές που έχουν χαρακτηριστεί ειδικά προστατευόμενες ή φυσικοί βιότοποι από τους αρμόδιους και τις τοπικές επιτροπές πρόσβασης η χρήση των βυσμάτων θα πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο για να διατηρηθεί το δικαίωμα πρόσβασης.

6. Κατά τις πρώτες αναβάσεις τεχνητής αναρρίχησης η διάνοιξη οπών με τρυπάνι και η τοποθέτηση σταθερών σημείων ασφάλισης θα πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο (τα βύσματα θα πρέπει να αποφεύγονται ακόμα και στα σημεία αλλαγών, εκτός εάν είναι απολύτως απαραίτητα).

7. Οι διαδρομές περιπέτειας θα πρέπει να μείνουν όσο φυσικές γίνεται, κάνοντας χρήση σημείων ασφάλισης που αφαιρούνται, όπου αυτό είναι εφικτό και χρήση βυσμάτων όταν αυτό είναι απαραίτητο, πάντα με σεβασμό στην τοπική παράδοση.

8. Ο ανεξάρτητος χαρακτήρας των παρακείμενων διαδρομών δεν πρέπει να διακυβεύεται.

9. Στις εκθέσεις των πρώτων αναβάσεων, είναι βασικό να αναφέρονται οι λεπτομέρειες όσο πιο πιστά γίνεται. Η εντιμότητα και η ακεραιότητα του κάθε αναρριχητή δεν αμφισβητούνται παρά μόνον όταν υπάρχουν στοιχεία που τη διακυβεύουν.

10. Τα βουνά μεγάλου υψομέτρου είναι μια περιορισμένη πηγή. Προτρέπουμε τους αναρριχητές να χρησιμοποιούν το καλύτερο στυλ ανάβασης.

Άρθρο 10. Χορηγίες, Διαφήμιση και Δημόσιες Σχέσεις

Η συνεργασία μεταξύ των χορηγών και των αθλητών πρέπει να είναι μια επαγγελματική σχέση που υπηρετεί τα συμφέροντα των αθλημάτων βουνού. Είναι αποκλειστική ευθύνη της κοινότητας των ορεινών αθλημάτων, σε όλο το φάσμα της, να εκπαιδεύσει και να πληροφορήσει τα μέσα ενημέρωσης και το κοινό στηρίζοντας αυτές τις επιλογές.

1. Η αμοιβαία κατανόηση μεταξύ του αθλητή και του χορηγού είναι απαραίτητη για να καθορισθούν οι κοινοί στόχοι. Η πολυμορφία των αθλημάτων βουνού απαιτεί σαφή προσδιορισμό των ειδικών γνώσεων του αθλητή και του χορηγού για να μεγιστοποιηθούν οι ευκαιρίες.

2. Για να διατηρήσουν και να βελτιώσουν το επίπεδο των επιδόσεών τους οι αναρριχητές εξαρτώνται από τη διαρκή υποστήριξη των χορηγών τους. Γι' αυτό το λόγο είναι σημαντικό, οι χορηγοί να στηρίζουν τους συνεργάτες τους ακόμα και μετά μια σειρά αποτυχιών. Σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει ο χορηγός να πιέζει τον αναρριχητή για επιδόσεις.

3. Για να υπάρχει διαρκής παρουσία στα μέσα ενημέρωσης, θα πρέπει να υφίστανται σαφείς δίοδοι επικοινωνίας που θα είναι καλά οργανωμένες και θα συντηρούνται.

4. Οι αναρριχητές θα πρέπει να προσπαθούν να αναφέρουν τη δραστηριότητά τους με ρεαλιστικό τρόπο. Μία σαφής και λεπτομερής έκθεση όχι μόνο τονίζει την αξιοπιστία του αναρριχητή αλλά και την καλή φήμη του αθλήματός του.

5. Ο αθλητής είναι κυριολεκτικά υπεύθυνος για την εκπροσώπηση του ήθους, του σωστού τρόπου της κοινωνικής και περιβαλλοντικής ευθύνης στον χορηγό του και στα μέσα ενημέρωσης, όπως ορίζεται από τη Διακήρυξη του Τυρόλου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2. Η πολυμορφία του αναρριχητικού παιχνιδιού

Η σύγχρονη αναρρίχηση περιλαμβάνει ένα μεγάλο φάσμα δραστηριοτήτων από την πεζοπορία και το bouldering μέχρι την αναρρίχηση βράχου και την ορειβασία. Η ορειβασία περιλαμβάνει και τις ακραίες μορφές αλπινισμού μεγάλου υψομέτρου, καθώς και τις αναρριχητικές αποστολές σε ψηλές οροσειρές, όπως οι Άνδεις ή τα Ιμαλάια. Αν και οι διαχωριστικές γραμμές ανάμεσα στις διάφορες μορφές αναρρίχησης δεν είναι αυστηρά οροθετημένες, η ακόλουθη κατηγοριοποίηση επιτρέπει να παρουσιαστεί η ευρεία ποικιλία των σύγχρονων αθλημάτων βουνού με πιο συνοπτικό τρόπο.

Πεζοπορία και Trekking

Η πεζοπορία προς τα ορεινά καταφύγια, διάσελα και κορυφές είναι η πιο διαδεδομένη μορφή ορειβασίας. Η πολυήμερη πεζοπορία στα βουνά ή σε άλλες άγριες περιοχές, ιδιαίτερα εκτός μονοπατιών, αναφέρεται συχνά με τον όρο trek. Η πεζοπορία μετατρέπεται σε μια πιο απαιτητική μορφή ορειβασίας, αμέσως μόλις χρησιμοποιηθούν και τα χέρια για προώθηση.

Αναρρίχηση σε Via Ferratas

Διαδρομές σε απόκρημνο βραχώδες έδαφος εξοπλισμένες με συρματόσχοινα και σιδερένια σκαλιά γίνονται όλο και πιο δημοφιλείς. Το πεδίο που μέχρι τώρα χρησιμοποιούνταν για τεχνική αναρρίχηση βράχου γίνεται προσιτό μέσω μιας περίπλοκης υποδομής και ειδικά συστήματα προστασίας.

Κλασική Ορειβασία

Ο ορειβάτης αυτής της κατηγορίας πρέπει να πραγματοποιεί αναρρίχηση βράχου με βαθμό δυσκολίας 3 της κλίμακας U.I.A.A. και ανάβαση σε πεδίο πάγου - χιονιού με κλίση 50 μοιρών. Οι χαρακτηριστικοί στόχοι σε αυτή την κατηγορία αναρρίχησης είναι οι κανονικές διαδρομές προς τις κορυφές της αλπικής ζώνης.

Ορειβατικό Σκι

Οι οπαδοί αυτής της κλασικής μορφής αλπινισμού χρησιμοποιούν ορειβατικά χιονοπέδιλα ή χιονοπέδιλα τύπου telemark για να ανέβουν στα βουνά ή να διασχίσουν μεγάλες οροσειρές. Δεδομένου ότι απαιτούνται πολύσύνθετες ικανότητες, αυτό το άθλημα κατατάσσεται μεταξύ των πιο απαιτητικών - και επικίνδυνων - μορφών ορειβασίας.

Η Ιεραρχία του Αναρριχητικού Παιχνιδιού

Ένα σύστημα κατηγοριοποίησης των διαφορετικών μορφών αναρρίχησης που πρότεινε ο Lito Tejada Flores, αποδείχτηκε χρήσιμο για να περιγραφούν οι πολλαπλές μορφές που έχει λάβει σήμερα η τεχνική της αναρρίχησης. Κάθε ειδικός τύπος αναρριχητικού «παιχνιδιού» καθορίζεται από ένα ανεπίσημο σύνολο κανόνων, που διατυπώνονται με σκοπό να γίνεται η ενασχόληση όλο και πιο δύσκολη και ως εκ τούτου ενδιαφέρουσα. Όσο μεγαλύτερος είναι ο κίνδυνος σε ένα συγκεκριμένο αναρριχητικό παιχνίδι εξ αιτίας του φυσικού περιβάλλοντος, τόσο πιο επιεικείς είναι οι περιορισμοί ως προς τη χρήση τεχνικού εξοπλισμού. Όσο λιγότεροι είναι οι αντικειμενικοί κίνδυνοι τόσο πιο αυστηροί γίνονται οι κανόνες.

Bouldering

Η αναρρίχηση «Bouldering» σε δύσκολα τμήματα βράχου κοντά στο έδαφος γίνεται συνήθως χωρίς σχοινί. Ο εξοπλισμός που επιτρέπεται είναι τα αναρριχητικά παπούτσια, ο σάκος μαγνησίας - και στις μέρες μας - το στρώμα για μια ομαλή πτώση. Το Bouldering ασκείται σε φυσικούς ογκόλιθους ή βράχια ή σε τεχνητά πεδία.

Αναρρίχηση σε τεχνητά πεδία

Σήμερα οι περισσότεροι αναρριχητές χρησιμοποιούν τεχνητούς (αναρριχητικούς) τοίχους, στο σπίτι τους ή σε γυμναστήρια ή σε εξωτερικούς χώρους για προπόνηση και

ψυχαγωγία. Ένας συνεχώς αυξανόμενος αριθμός αναρριχητών δραστηριοποιείται αποκλειστικά σε τεχνητούς (αναρριχητικούς τοίχους). Υπάρχουν επίσης νέες μορφές όπως, η θεραπευτική αναρρίχηση και η αναρρίχηση ως τέχνη - παράδειγμα ο χορός ή το μπαλέτο.

Αναρρίχηση Βράχου

Οι διαδρομές με μήκος 1-3 σχοινιών αποκαλούνται αναρριχήσεις βράχου. Εξ αιτίας του μικρού τους μήκους και της σχεδόν συνολικής απουσίας αντικειμενικών κινδύνων, η «ηθική» της ελεύθερης ανάβασης έχει γίνει διεθνώς αποδεκτή γι' αυτό τον τύπο αναρρίχησης τα τελευταία είκοσι χρόνια. Αυτό σημαίνει πως μία διαδρομή, υπολογίζεται μόνο όταν δεν έχουν τοποθετηθεί σταθερά σημεία ασφάλισης στο βράχο για την προώθηση του αναρριχητή.

Συνεχής Αναρρίχηση

Εάν η αναρρίχηση σε μία διαδρομή έχει μήκος πάνω από 3 ή 5 σχοινιές τότε αναφέρεται ως διαδρομή συνεχούς αναρρίχησης.

Αναρρίχηση σε Μεγάλες Ορθοπλαγιές / Τεχνητή Αναρρίχηση

Σε αυτό το αναρριχητικό παιχνίδι που αναπτύχθηκε στην κοιλάδα Yosemite, οι αναρριχητές σκαρφαλώνουν ορθοπλαγιές που δεν μπορούν να γίνουν με ελεύθερη αναρρίχηση και χωρίς ειδικά σχεδιασμένο εξοπλισμό. Αγωνίζονται να περιορίσουν το άνοιγμα οπών με τρυπάνι για την τοποθέτηση βυσμάτων ή άλλων μέσων προώθησης όσο γίνεται περισσότερο, αφήνοντας ελάχιστα ίχνη όταν ολοκληρώσουν την ανάβαση.

Αλπική Αναρρίχηση

Στο «αλπικό παιχνίδι» οι αναρριχητές δεν έχουν μόνο να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα που τίθενται από αυτήν καθαυτή την αναρρίχηση, αλλά και τους «αντικειμενικούς» κινδύνους ενός συχνά εχθρικού περιβάλλοντος στα ψηλά βουνά. Επειδή η επιβίωση συχνά δεν εξαρτάται μόνο από την ικανότητα να χειρίζεται κάποιος με ασφάλεια τα τεχνικά προβλήματα μιας διαδρομής αλλά επίσης και από την ταχύτητα μιας ομάδας, οι άγραφοι κανόνες του αλπικού παιχνιδιού κατά παράδοση επιτρέπουν τη χρήση καρφιών και σφηνών για προώθηση. Όμως, αρχίζοντας από το τέλος της δεκαετίας του '60, οι αρχές της ελεύθερης αναρρίχησης έχουν αρχίσει αυξητικά να εφαρμόζονται και στα ψηλά βουνά. Ενώ στην αρχή της νέας εποχής ο στόχος ήταν η ελεύθερη αναρρίχηση διαδρομών που κανονικά γίνονται με τεχνητά μέσα, δεν χρειάστηκε πολύς χρόνος να εμφανισθούν καινούργιες δύσκολες αναρριχήσεις στα βουνά, που έγιναν σύμφωνα με τους πιο αυστηρούς κανόνες. Αυτές περιλαμβάνουν εξαιρετικά τολμηρές διαδρομές περιπέτειας και απολαυστικές αθλητικές αναρριχήσεις.

Μια σημαντική πλευρά της αλπικής αναρρίχησης είναι η ανάβαση σε διαδρομές πάγου. Αυτές ποικίλλουν από κλασικές διαδρομές πάγου σε πολύ δύσκολα φουτουριστικά εγχειρήματα. Ένας τύπος αναρρίχησης πάγου που τελευταία έγινε ιδιαίτερα δημοφιλής είναι η αναρρίχηση σε παγωμένους καταράκτες, σταλακτίτες πάγου και παγωμένους σαν γυαλί βράχους. Οι σύγχρονες μικτές διαδρομές βράχου - πάγου συχνά απαιτούν πολύ δύσκολες κινήσεις στο βράχο, με χρήση κραμπόν και αξίνας πάγου (πιολέ). Το παιχνίδι αυτό διέπεται από τους κανόνες της ελεύθερης αναρρίχησης. Οι διαδρομές πάγου και οι μικτές διαδρομές ποικίλλουν από διαδρομές μιας σχοινιάς, έως τολμηρές επιχειρήσεις σε ψηλότερες οροσειρές που μπορούν να διαρκέσουν πολλές εβδομάδες.

Αναρρίχηση Περιπέτειας και Αθλητική Αναρρίχηση

Η ορολογία της σύγχρονης αναρρίχησης διαφοροποιείται μεταξύ του στυλ της περιπέτειας ή της παραδοσιακής αναρρίχησης και της αθλητικής αναρρίχησης.

Η αναρρίχηση περιπέτειας ή η παραδοσιακή αναρρίχηση περιλαμβάνουν τα εξής στοιχεία:

- Η επίδοση κρίνεται από το ποσοστό αντοχής στην έντονη πίεση που απαιτείται για την ολοκλήρωση μιας διαδρομής.
- Ο αναρριχητής είναι υπεύθυνος για την τοποθέτηση προστατευτικών μέσων ή μπορεί να κάνει και χωρίς αυτά.

- Τα λάθη που γίνονται από τον αρχηγό μπορούν να έχουν πολύ άσχημες συνέπειες.
Η αθλητική αναρρίχηση χαρακτηρίζεται ως εξής:
- Η επίδοση κρίνεται από το βαθμό τεχνικής δυσκολίας της διαδρομής.
- Κυριαρχεί το στοιχείο της αισθητικής της κίνησης.
- Τα σημεία ασφάλισης εγγυώνται τέλεια προστασία.
- Εάν οι σύγχρονες τεχνικές ασφάλισης χρησιμοποιούνται κατάλληλα οι πτώσεις των «πρώτων» δεν έχουν συνέπειες.

Τα στυλ της αναρρίχησης περιπέτειας και της αθλητικής αναρρίχησης μπορούν να εφαρμόζονται στα βράχια, καθώς επίσης και στις αλπικές ορθοπλαγιές.

Ανάμεσα στις καθαρές μορφές της αναρρίχησης περιπέτειας και της αθλητικής αναρρίχησης υπάρχουν πολυάριθμες υβριδικές μορφές.

Τα διαφορετικά παιχνίδια και οι «φιλοσοφίες» ασφάλισης αντιστοιχούν στις αποκλίνουσες ατομικές ανάγκες των αναρριχητών. Η πληθώρα μορφών στα αθλήματα βουνού προσφέρει ευχαρίστηση και αυτο-εκπλήρωση για ένα μεγάλο αριθμό ατόμων - γεγονός που αντιμετωπίζουμε θετικά.

Οι φίλοι της αθλητικής αναρρίχησης καθώς και οι οπαδοί της φιλοσοφίας της περιπέτειας έχουν κάθε δικαίωμα να σκαρφαλώνουν σύμφωνα με τις επιθυμίες και τις ικανότητές τους.

Ο απώτερος στόχος μας θα έπρεπε να είναι να διατηρήσουμε την πολυμορφία των στυλ αναρρίχησης και να τους δώσουμε το δικό τους χώρο.

Υπερ-αλπική Αναρρίχηση

Αυτός ο κλάδος της ορειβασίας εφαρμόζει τους κανόνες της αλπικής αναρρίχησης σε πεδίο μεγάλου υψομέτρου σε κορυφές έξι, επτά και οκτώ χιλιάδων μέτρων που προηγούμενα χρησιμοποιούνταν για παραδοσιακές αποστολές.

Στην υπερ-αλπική αναρρίχηση τα σταθερά σχοινιά, η βοήθεια από εξωτερικές πηγές, ή η εγκατάσταση μιας αλυσίδας κατασκηνώσεων και χρήσης φιαλών οξυγόνου δεν είναι αποδεκτά.

Αναρρίχηση Αποστολών

Έχουν αναπτυχθεί δύο τύποι αυτής της δραστηριότητας : Ο πρώτος αποσκοπεί στο να δώσει τη δυνατότητα στο μεγαλύτερο δυνατό αριθμό μελών να φθάσουν, από την κανονική διαδρομή, στις μυθικές κορυφές των ψηλών οροσειρών. Αυξάνουν τις πιθανότητες επιτυχίας χρησιμοποιώντας πολλούς βαστάζους, σταθερά σχοινιά και τεχνητό οξυγόνο.

Εν αντιθέσει, η ακραία μορφή της αναρρίχησης αποστολών πασχίζει να σπρώξει τα όρια της τεχνικής δυσκολίας με την βοήθεια που ο σύγχρονος εξοπλισμός μπορεί να παρέχει : φιάλες οξυγόνου, σταθερά σχοινιά, μεταφερόμενες κατασκηνώσεις και σταθμούς ανεφοδιασμού.

Σημείωση :

Το παρόν κείμενο είναι το τελικό κείμενο όπως παραδόθηκε στη Γενική Συνέλευση της U.I.A.A. τον Οκτώβριο 2002 στο Flaggstaf των Η.Π.Α. χωρίς να τεθεί σε ψηφοφορία. Η σύνταξη των άρθρων έγινε από τους συνέδρους στα διάφορα εργαστήρια που δημιουργήθηκαν στην Αυστρία το Σεπτέμβριο 2002, γιαυτό και η ανομοιομορφία στη γραφή και στην ορολογία. Η Ε.Ο.Ο.Α συμμετείχε στο εργαστήριο : «Πρόσβαση και Προστασία» (άρθρο 7).

Μετάφραση : Μ. Φουριώτη